

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27
Split

Poslovni broj: P Ob-529/2023-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sutkinji ovog suda Andreji Mikelić, u parničnom postupku tužiteljice Fany de Priana, OIB: 01073672267, Doverska 3, Split, zastupane po punomoćnici Brankici Šola, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika Bojana Melvana, OIB: 43497816548, Doverska 3, Split, zastupanog po privremenom zastupniku Dori Živković, odvjetnici u Splitu, radi utvrđenja bračne stečevine, nakon provedene javne glavne rasprave zaključene dana 06. svibnja 2026., u nazočnosti punomoćnice tužiteljice Brankice Šola, odvjetnice u Splitu i privremene zastupnice tuženika Dore Živković, odvjetnice u Splitu, i objavljene 12. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Utvrđuje se da je tužiteljica FANI MELVAN iz Splita, Doverska 3, OIB: 01073672267 vlasnica za cijelo nekretnine i to baš stana u stambenoj zgradi u Splitu, anagrafske oznake Doverska 3, sagrađenoj na čest. zgr. 5427/2 Z.U.14891, poduložak 27 K.O. Split, položen u prizemlju zgrade, označen brojem 2, sastojeći od jedne sobe, kupatila s WC-om, kuhinje, blagavaonice, hodnika, lođe i balkona, ukupne površine 51,49 m².

2. Dužan je tuženik BOJAN MELVAN iz Splita, Doverska 3, OIB:43497816548 priznati tužiteljici pravo vlasništva za cijelo nekretnine, baš stana u stambenoj zgradi u Splitu, anagrafske oznake Doverska 3, sagrađenoj na čest. zgr. 5427/2 Z.U.14891, poduložak 27 K.O. Split, položen u prizemlju zgrade, označen brojem 2, sastojeći od jedne sobe, kupatila s WC-om, kuhinje, blagavaonice, hodnika, lođe i balkona, ukupne površine 51,49 m² te joj ispustiti ispravu podobnu za upis tog prava u zemljišnim knjigama za K.O. Split, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe, a u protivnom će takovu ispravu zamijeniti ova presuda.

3. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužiteljici parnični trošak sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena."

Obrazloženje

1. U tužbi zaprimljenoj kod ovog suda 13. srpnja 2023. navodi se da je tužiteljica zemljišnoknjižni suvlasnik stana u stambenoj zgradi u Splitu, anagrafske oznake Doverska 3, sagrađenoj na čest. zgr. 5427/2 Z.U.14891, poduložak 27 K.O. Split, položen u prizemlju zgrade, označen brojem 2, sastojeći od jedne sobe, kupatila s WC-om, kuhinje, blagavaonice, hodnika, lođe i balkona, ukupne površine 51,49 m², za 1/2 dijela. Tuženik je suvlasnik predmetne nekretnine za 1/2 dijela. Tužiteljica i tuženik su stekli predmetnu nekretninu tijekom trajanja bračne zajednice, te je po razvodu braka, a u postupku diobe bračne stečevine, predmetni stan nagodbom o diobi sklopljenom dana 02.03. 2018. godine, pripao svakome od njih za 1/2 dijela. Bračna zajednica tužiteljice i tuženika je prestala pravomoćnom presudom Općinskog suda u Splitu, pod posl. brojem R1 Ob-168/2022. Tužiteljica je uložila za vrijeme trajanja braka, znatno veća novčana sredstva prilikom kupnje predmetne nekretnine, time što je uložila i svoju posebnu imovinu u stjecanje prava vlasništva nekretnine. Vlasništvo nekretnine koja je predmet spora, stekao je Bojan Melvan temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnine sklopljenog dana 23.05. 2008. godine za ukupnu kupoprodajnu cijenu u iznosu od 100.000,00 EUR. Slijedom navedenog, tužiteljica je uložila vlastita novčana sredstva u iznosu od 75.000,00 EUR-a iz kredita kojeg je sama vraćala Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb, a ostatak do pune kupoprodajne cijene nekretnine u iznosu od 25.000,00 EUR je uložio tuženik. Temeljem odredbi Obiteljskog zakona osim presumpcije suvlasništva imovine bračnih drugova, vrijedi i odredba po kojoj je dozvoljeno utvrđivati i dokazivati koliki je udio kojeg od bračnih drugova u bračnoj stečevini, te je u konkretnom slučaju izvjesno da je udio tužiteljice u stjecanju bračne stečevine na stanu daleko veći nego udio tuženika. Tuženik je prije razvoda braka bio nezaposlen te u takovom psihofizičkom stanju da nije bio u mogućnosti uprihoditi niti mjesečni iznos potreban za svoje osobne životne potrebe. Tužiteljica je svojim radom pokrivala sve troškove za osobne životne potrebe tuženika i njihove zajedničke kćerke. Zbog takove materijalne situacije troškovi korištenja nekretnine, njenog održavanja, te mjesečni računi za potrošak vode, električne energije, čistoće, pričuve su se gomilali do iznosa kojeg više ni tužiteljica nije mogla pokriti. Mjesečni iznos pričuve kojeg su dugovali tužiteljica i tuženik je postao toliko znatan, da je prijetila ovrha na stanu i eventualni gubitak stana. U konačnici je majka tužiteljice Katica Bogoević Marušić podmirila dio duga na ime pričuve u iznosu od 3.000,00 EUR-a, a ostatak je podmirila tužiteljica, te uredno vraća majci po 500 EUR mjesečno na ime povrata tog duga. Vlasnik nekretnine je osoba koja je dužna skrbiti o nekretnini, te povodom raspolaganja nekretninom ima prava i obveze koji redovito proizlaze iz njenog korištenja. Tuženik zapravo nikada nije bio vlasnik predmetne nekretnine u stvarnosti, jer niti je sudjelovao dostatnim iznosom u kupnji nekretnine, a što se tiče troškova njenog korištenja i održavanja, njegovo sudjelovanje je u potpunosti izostalo. Budući je tuženik otac djeteta tužiteljice, te je tužiteljica s njim provela dugi niz godina u braku, osjećala je sućut i razumijevanje prema njegovoj životnoj situaciji. No trud, rad, i znatna novčana sredstva koje je tužiteljica uložila u stjecanje prava vlasništva nekretnine, te njeno održavanje i korištenje, umanjuju svako pravo tuženika na ikakav suvlasnički dio. Glede navedenog, temeljem čl.166.Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, tužiteljica predlaže sudu da po provedenom postupku donese slijedeću presudu:

Poslovni broj: P Ob-529/2023-27

"1. Utvrđuje se da je tužiteljica FANI MELVAN iz Splita, Doverska 3, OIB: 01073672267 vlasnica za cijelo nekretnine i to baš stana u stambenoj zgradi u Splitu, anagrafske oznake Doverska 3, sagrađenoj na čest. zgr. 5427/2 Z.U.14891, poduložak 27 K.O. Split, položen u prizemlju zgrade, označen brojem 2, sastojeći od jedne sobe, kupatila s WC-om, kuhinje, blagavaonice, hodnika, lođe i balkona, ukupne površine 51,49 m².

2. Dužan je tuženik BOJAN MELVAN iz Splita, Doverska 3, OIB:43497816548 priznati tužiteljici pravo vlasništva za cijelo nekretnine, baš stana u stambenoj zgradi u Splitu, anagrafske oznake Doverska 3, sagrađenoj na čest. zgr. 5427/2 Z.U.14891, poduložak 27 K.O. Split, položen u prizemlju zgrade, označen brojem 2, sastojeći od jedne sobe, kupatila s WC-om, kuhinje, blagavaonice, hodnika, lođe i balkona, ukupne površine 51,49 m² te joj ispustiti ispravu podobnu za upis tog prava u zemljišnim knjigama za K.O. Split, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe, a u protivnom će takovu ispravu zamijeniti ova presuda.

3. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužiteljici parnični trošak sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena."

2. Sud je zbog nemogućnosti da tuženiku dostavi tužbu zajedno sa pozivom za davanje dogovora na tužbu postavio privremenog zastupnika u osobi Dore Živković, odvjetnice u Splitu rješenjem pod posl. br. P Ob-529/2023-9 od 16. rujna 2024. s obzirom na to da je utvrdio da je tuženik odsutan i nepoznatog boravišta.

3. Na ročištu održanom 20. studenog 2025. privremeni zastupnik tuženika je naveo kako joj nisu poznate odlučne činjenice između stranaka, osobito one koje tužiteljica ističe u tužbi te se stoga protivi svim iznesenim navodima i predlaže da sud izvede sve dokaze kako bi utvrdio potpuno ispravno činjenično stanje. Također je ista navela kako joj iz tužbe nije jasno temeljem kojeg pravnog osnova bi tužiteljica stekla polovinu vlasništva predmetnog stana na koju je upisan tuženik kao suvlasnik, a navedeno ne proizlazi niti iz dokaza koji su priloženi uz tužbu zbog čega se privremeni zastupnik protivi u cijelosti podnesenom tužbenom zahtjevu.

4. Tijekom postupka izvedeni su dokazi pregledom rješenja Općinskog suda u Splitu, Odjela za zemljišne knjige posl. br. Z-6798/08-NG od 6. svibnja 2008., Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 23. svibnja 2008., izvatka iz zemljišne knjige, te su saslušani tužiteljica i svjedoci Bruna Melvan i Zoran Ivanišević.

4.1. Odredbom čl. 299. st.1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine", broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19. 80/22, 114/22, 115/23 i 146/25, dalje ZPP-a) propisano je da su stranke dužne već u tužbi i odgovoru na tužbu, a najkasnije na pripremnom ročištu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve, predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica te se izjasniti o činjeničnim navodima i dokaznim prijedlozima protivne stranke dok je stavkom 2. istog članka propisano da stranke mogu tijekom glavne rasprave iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako ih bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti, odnosno predložiti prije zaključenja prethodnog postupka. Stavkom 3. istog članka je propisano da nove činjenice i nove dokaze koje su stranke iznijele, odnosno

Poslovni broj: P Ob-529/2023-27

predložile tijekom glavne rasprave protivno st. 2., ovog članka sud neće uzeti u obzir. U tom smislu je za navesti da je tužiteljica uz podnesak od 2. ožujka 2026. priložila nove dokaze, te je iste dostavila nakon zaključenja prethodnog postupka. Imajući u vidu citirane odredbe sud ih ne prihvaća kao dokaze u ovom postupku s obzirom na to da ista nije dokazala da ih bez svoje krivnje nije mogla predložiti prije zaključenja prethodnog postupka (čl. 299. st.2. i 3. ZPP-a).

5. Pregledom rješenja Općinskog suda u Splitu, Odjela za zemljišne knjige od 6. svibnja 2008. pod br. Z-6798/08-NG utvrđeno je da se na temelju Ugovora o namjenskom kreditu "u Splitu 28. travnja 2008." ovjerenog i potvrđenog pred javnim bilježnikom u Splitu Jagoda Makelja Šuljić" u Splitu dana 2. svibnja 2008." pod br. OV-7881/08, u zemljišnoj knjizi za K.O. Split dozvoljava uknjižba prava zalogu u iznosu od 75.00,00 Eur u kunsjoj protuvrijednosti i nuzgredica, na teret stana na VIII. (osmom) katu, označen br. 28, u površini od 35,89 m², a koji se sastoji od jedne sobe, kuhinje, kupaonice, hodnika i lođe, sagrađenog na č.z.1186/8 ZU 13667, vlasništva Melvan Fani, za cijelo, u korist Zagrebačke banke d.d. Zagreb.

6. Pregledom Ugovora o kupoprodaji nekretnine ovjerenog kod javnog bilježnika Domagoja Mateljića u Splitu ,br. O-6627/08 od 23. svibnja 2008. utvrđeno je da su isti sklopili Tonći Delić, iz Splita, Terzićeva 17 kao prodavatelj i Bojan Melvan, iz Splita, Julija Dobrile 7, kao kupac dana 23. svibnja 2008. i u kojem se utvrđuje da su isti sklopili predugovor o kupoprodaji predmetne nekretnine u Splitu dana 22. listopada 2027. kao i aneks predugovora o kupoprodaji dana 4. travnja 2008., a kojom je kupac kupio od prodavatelja nekretninu anagrafske oznake Doverska 3, odnosno stan koji je izgrađen u zgradi na čest.zgr.br. 5427/2, koji je suvlasnički povezan sa cjelinom jednosobnog stana položenog u prizemlju iste, označen br. 2, a koji se sastoji od jedne sobe, kupatila s wc-om, kuhinje, blagovaonice, hodnika, lođe i balkona, ukupne površine od 51,49 m² a sve upisano u Z.U. 14891, poduložak 27, K.O. Split (čl. 1.) Nadalje, ugovorne strane su suglasne da prodavatelj prodaje za cijelo, a kupac kupuje za cijelo predmetnu nekretninu za dogovorenu kupoprodajnu cijenu koja je konačno nepromjenjiva u iznosu od 100.00,00 Eura, sve u kunsjoj protuvrijednosti (čl.2.). Ugovore stranke su suglasne da je u trenutku sklapanja predugovora o kupoprodaji predmetne nekretnine kupac prodavatelju isplatio kaparu u iznosu od 10.000,00 eura, dok je u trenutku potpisivanja aneksa o ugovoru o kupoprodaji predmetne nekretnine kupac isplatio prodavatelju iznos od 25.000,00 eura, a koji su iznosi sastavni dio kupoprodajne cijene predmete nekretnine. Preostali kupoprodajni iznos od 65.000,00 eura kupac isplaćuje prodavatelju danom sklapanja ugovora (čl.5.).

7. Pregledom izvotka iz zemljišne knjige zemljišno-knjižnog odjela Split, br. ZK uložka 16891, katastarske općine Split utvrđeno je da su upisani kao suvlasnici stana na prizemlju, označen br. 2, površine 51,49 m², koji se sastoji od jedne sobe, kuhinje, blagovaonice, izbe, kupaonice, hodnika, lođe i balkona, Fani Melvan, Doverska 3, Split i Bojan Melvan, Doverska 3, Split, svaki po ½ suvlasničkog dijela.

8. Tužiteljica je popisala parnični trošak.

9. Tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan.

10. Predmet spora je utvrđenje da li je tužiteljica Fani de Priana s osnova bračne stečevine vlasnica za cijelo nekretnine i to stana u stambenoj zgradi u Splitu, anagrafske oznake Doverska 3, sagrađenoj na čest. zgr. 5427/2 Z.U.14891, poduložak 27 K.O. Split, položen u prizemlju zgrade, označen brojem 2, sastojeći od jedne sobe, kupatila s WC-om, kuhinje, blagavaonice, hodnika, lođe i balkona, ukupne površine 51,49 m², slijedom čega bi ista bila ovlaštena u zemljišnoj knjizi suda zatražiti i postići uknjižbu prava vlasništva na predmetnoj nekretnini u svoje ime za cijelo.

11. Tijekom postupka je nesporno da su tužitelj i tuženica sklopili brak 03. kolovoza 1996., te da je brak razveden presudom Općinskog suda u Splitu posl.br. R1 Ob-168/2022. Jednako tako, nesporno je i da su tužiteljica i tuženik uknjiženi kao suvlasnici i to svaki za ½ predmetnog stana u Doverskoj ulici u zemljišnoj knjizi.

12. Odlučujući o osnovanosti tužbenog zahtjeva prvenstveno valja istaknuti da se prilikom utvrđivanja bračne stečevine primjenjuju odredbe zakona koji je bio na snazi u vrijeme stjecanja imovine koja je predmet postupka. U konkretnom se slučaju, a s obzirom na vrijeme stjecanja imovine, primjenjuju odredbe Obiteljskog zakona (Narodne novine broj 116/03, 17/04, 136/04, 107/07, 57/11, 61/11, 25/13, 75/14, 5/15, dalje ObZ).

12.1. Odredbom čl. 247. ObZ propisano je da bračni drugovi mogu imati bračnu stečevinu i vlastitu imovinu. Odredbom čl. 248. ObZ propisano je da je bračna stečevina ona imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine, a odredbom čl. 249. st. 1. ObZ je određeno da su bračni drugovi u jednakim dijelovima suvlasnici bračne stečevine, ako nisu drukčije ugovorili. Stavkom 2. istog članka određeno je da nevjesta i ženik, odnosno bračni drugovi mogu bračnom ugovorom drugačije urediti svoje odnose glede bračne stečevine. Odredbom čl. 250. ObZ određeno je da se na bračnu stečevinu primjenjuju odredbe stvarnog i obveznog prava ako ovim zakonom nije drugačije određeno. Odredbom čl. 253. st. 1. ObZ propisano je da imovina koju bračni drug ima u trenutku sklapanja braka, ostaje njegova vlastita imovina, a stavkom 2. istog članka je određeno da je vlastita imovina i imovina koju je bračni drug stekao tijekom trajanja bračne zajednice na pravnom temelju različitom od navedenog u članku 248. ovoga Zakona (nasljeđivanjem, darovanjem i sl.).

13. Na ročištu održanom 25. veljače 2026. izveden je dokaz saslušanjem tužiteljice koja je u svom iskazu navela da je brak sa tuženikom sklopila 3. kolovoza 1996., a bračna zajednica je prestala 2009. Sporazumni prijedlog za razvod braka su podnijeli 2015. godine dok je dijete bilo maloljetno. Tuženik se od 2012. godine više nikada nije pojavio na adresi, a 2009. godine je pobjegao jer im se dijete razboljelo. On bi u tom periodu dolazio pa bi opet odlazio, a konačno ga 2012. godine više nije bilo. Nakon toga ga je vidjela tek na sudu kada je bila dioba bračne stečevine 2017. godine. Ona je njemu htjela pokloniti dio stana, on je bio uknjižen prije diobe na cijelo, a ona je tom diobom dobila jednu polovicu. Nakon diobe 2017. godine on nije živio u tom stanu. Tužbu za razvod braka je podnijela 2021., a rastali su se 2022. godine. Po sklapanju braka živjeli su kao podstanari jedno kratko vrijeme, a nakon toga su živjeli kod njenih na adresi Getaldićeva 11 u Splitu. Njoj je majka darovala stan u Dobrilinoj ulici 2002. godine kada su bili u braku i to je mali stan od 40m². Majka je stan stekla kreditom i diobom obitelji, nakon što se rastala od oca, a njeni

Poslovni broj: P Ob-529/2023-27

roditelji su inače imali puno nekretnina. Ona je njoj stan prepisala darovnicom. U taj stan su se preselili 2002. godine te su tamo živjeli do 2008. Taj stan je bio premali, htjela je da Bruna ima svoju sobu. Stan u Doverskoj je bio derutan, ali složen tako da se dobije još jedna soba. Ona je renovirala taj stan dva puta i sada ga opet renovira. Imala je tešku ozljedu vratne kralježnice i nije se mogla normalno kretati, pa je tuženik imao sve punomoći po njenim računima. Stan u Doverskoj je kupljen za iste pare za koje je prodala stan u Dobrilinoj, ali se ne sjeća iznosa. Kako je dobila kaparu za prodaju stana u Dobrilinoj tako se paralelno ista uplatila prodavatelju stana u Doverskoj. Misli da je iznos od 75.000 eura sjeo na račun u Zagrebačkoj banci, a gospođa koja je kupila stan u Dobrilinoj joj je prvotno dala 3.000 eura, a kada je realizirala kredit onda je isplatila ostatak. Na upit da li je podigla ikakav kredit kazala je da misli da nije nikad sklopila nikakav kredit. Ona je samo u Zagrebačkoj banci digla novce za kupnju predmetnog stana. Na upit odakle iznos od 25.000 eura tuženiku za kupnju predmetnog stana kako navodi u tužbi tužiteljica je odgovorila da on nije uložio taj iznos za kupnju stana u Doverskoj te da se ne sjeća za koji iznos je stanu Dobrilinoj prodala, a niti za koji iznos je kupila predmetni stan. Nadalje je kazala da nije bila radno sposobna do 2020. godine, da je imala sredstva za život jer je njen otac prodao dva stana na Korčuli te je živjela od tih sredstava. Nije se mogla zaposliti, dobila je odštetu od nesreće te im se dijete razboljelo. Tuženik je radio u privatnoj firmi i imao je prosječna primanja. Nije imao uštedevine te je 2009. ostao bez posla, odao se alkoholu i bježao od svih problema. Ona je 2012. počela raditi i imala je prosječna primanja. Htjela je da on bude pola na stanu, a pola ona te da ima krov nad glavom i da ne živi s pijancima ispred portuna. Na upit koji je bio motiv da cijeli stan prepisan na tuženika kazala je da je sve prepustila jer on nikad ništa nije imao. Na upit da li je potpisivala, ovjeravala ugovore o kupoprodaji stana u Dobrilinoj obzirom da je ista bila upisana na taj stan, tužiteljica je kazala da misli da je sve to tuženik obavljao jer je imao punomoć na njeno ime.

14. Iz iskaza svjedokinje Brune Melvan, kćeri tužiteljice saznaje se da je njena baka darovnicom darovala stan u Dobrilinoj njenoj majci i 2004. godine je njena majka htjela da kupe novi stan kako bi ona dobila novu sobu. Stan u Dobrilinoj se prodao za isti iznos za koji je kupljen ovaj u Doverskoj, misli da se radi o iznosu od 105.000 eura. Taj stan je bio na njenoj mami te je njezin otac imao punomoć, ali ona ne zna tko je konkretno u tom trenutku potpisao ugovor za kupoprodaju stana u Dobrilinoj. Mama je imala primetnu nesreću te joj je dijelom stradala kralježnica te je ponovno počela raditi 2012. dok je 2013. godine njezin otac dobio otkaz, zalegao i odao se alkoholu. Ne sjeća se tko je kupio stan u Doverskoj i potpisao ugovor, dok se njezin otac uknjižio na stan u Doverskoj jer je njena majka prodala vlasništvo kako bi on nešto imao. Ona se kasnije uknjižila za polovicu tog stana. Otac je do 2010., 2011. godine bio u radnom odnosu u građevinskoj firmi pa je dobio otkaz. Na upit kada je njena majka prodala stan u Dobrilinoj Ivni Vuković svjedokinja je odgovorila 2007., 2008. godine. Na upit da li je njena majka dizala ikakav kredit, kazala je da nije dizala kredit za kupnju ovog stana.

15. Iz iskaza svjedoka Zorana Ivaniševića saznaje se da je upoznao tužiteljicu i tuženika 2001., 2002. godine te su postali bliski prijatelji i često su se družili, oni su tada bili u braku. Tuženik je radio u firmi na Mejašima, a Fani tada nije radila jer je imala prometnu nesreću. Tuženik je rada imao dobru plaću te firma u kojoj je radio propala je 2008., 2009. godine. U vremenu kada ih je upoznao živjeli su u Dobrilinoj ulici, u stanu koji je Fani dobila darovnicom od majke, kada su se počeli družiti tada

Poslovni broj: P Ob-529/2023-27

su se friško uselili u taj stan. Sve navedeno zna iz priče tužiteljice. Ne zna je li ona bila uknjižena na taj stan, u tom stanu su živjeli 5,6 godina te misli da je imao 35,36 kvadrata. Od prodaje stana u Dobrilinoj ulici skupili su predmetni stan ne zna za koji iznos. Misli da je Bojan sklopio Ugovor o kupoprodaji predmetnog stana jer je Fani u tom periodu bila na terapijama i slao pokretna te misli da je imao punomoć za sve račune i kupnju. Koliko zna renovirali su novi stan 2008. godine. Ono što mu je tužiteljica kazala jest da se tuženik upisao na navedeni stan jer je tako bilo lakše obzirom da je ona bila u lošem psihofizičkom stanju. Po njegovim saznanjima tuženik nije ništa uložio u predmetni stan jer nije imao ušteđevine. Zna da je Fani nešto prodala na Korčuli jer joj je trebao novac za liječenje njihove kćeri. Na upit je li ima saznanja da li je tuženik uložio ikakva sredstva u kupnju predmetnog stana svjedok je kazao da koliko zna nije te na upit je li tužiteljica dizala kredit za kupnju ovog stana kazao je da nije.

16. Za navesti je da je odredbom čl. 7. dalje ZPP-a propisano da su parnične stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve te predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice. Teret dokaza je na strani onog koji tvrdi da neka činjenica postoji, pa je u konkretnom slučaju tužiteljica bila ta koja je trebala dokazati sporne činjenice na kojima temelji tužbeni zahtjev.

16.1. Člankom 221.a ZPP-a propisano je da ako sud na temelju izvedenih dokaza (članak 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

17. Sud je po provedenom dokaznom postupku i ocjenjujući svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno (čl. 8. ZPP-a) utvrdio da je predmetni stan u Doverskoj ulici kupio tuženik Bojan Melvan koji je dana 23. svibnja 2008. sklopio kupoprodajni ugovor s prodavateljem Tončijem Delićem iz Splita za cijenu od 100.000,00 eura, koja je isplaćivana na način da je kupac prvo platio kaparu u iznosu od 10.000 eura te zatim iznos od 25.000 eura u trenutku potpisivanja Aneksa ugovora, dok je iznos od 65.000 eura kupac isplatio danom sklapanja tog ugovora. Tuženik se na temelju clausule intabulandi (čl. 9. Ugovora) na svoje ime i korist za cijelo uknjižio kao vlasnik predmetnog stana u zemljišnim knjigama. Temeljem nagodbe o diobi od 02. ožujka 2018. sklopljenoj između tužiteljice i tuženika isti su postali suvlasnici predmetnog stana i to svaki po ½. Tužiteljica u tužbi tvrdi da je uložila vlastita novčana sredstva u iznosu od 75.000 eura putem kredita kojeg je vraćala Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb, a da je ostatak do kupoprodajne cijene nekretnine u iznosu od 25.000 eura uložio tuženik te da je stoga njezin udio u stjecanju predmetnog stana daleko veći nego udio tuženika. U svojem iskazu pred sudom je navela da nije nikada podignula kredit za stan već da je podignula novce u Zagrebačkoj banci za kupnju predmetnog stana. Na upit odakle tuženiku iznos od 25.000 eura za kupnju stana, kako to navodi u tužbi, ista je kazala da on nije uložio taj iznos za kupnju stana već da je predmetni stan "u euro zamijenjen" sa prodajom stana u Dobrilinoj ulici kojeg je ona dobila darovnicom od majke. U tom smislu je za navesti da je iskaz tužiteljice krajnje konfuzan i nerazumljiv i kontradiktoran navodima u tužbi, a povrh svega ista u ovom postupku nije dokazala svoje navode o tome da je stekla stan u Dobrilinoj ulici od majke, da je isti prodala i novcem dobivenim prodajom kupila predmetni stan u Doverskoj ulici. Tužiteljica, na kojoj je bio teret dokaza u ovom postupku sukladno čl. 7. ZPP-a, dakle nije dokazala da bi predmetni stan bio stečen njenom vlastitom imovinom, odnosno zbog čega bi joj pripala ½ vlasništva tuženika a njeni navodi da

Poslovni broj: P Ob-529/2023-27

mu je prepustila vlasništvo stana za cijelo, a potom $\frac{1}{2}$ dijela iz samilosti "jer nikada ništa nije imao" ne mogu se uzeti kao relevantni za ovaj postupak. U ovom postupku je utvrđeno da je predmetni stan u Doverskoj ulici stečen radom tijekom trajanja braka tužiteljice i tuženika te bi sukladno tome predstavljao bračnu stečevinu stranaka (čl. 248. ObZ-a). Oboje svjedoka su potvrdili da je tuženik tijekom braka radio i da je znao ostvarivati dobre prihode. Stranke su još za vrijeme trajanja braka sklopile nagodbu o diobi kojom su odredile da svakome pripada $\frac{1}{2}$ stana te nije jasno zbog čega je tužiteljica potpisala takvu nagodbu ako smatra da je stan kupljen njenom vlastitom imovinom. Svjedoci saslušani u ovom postupku koji su predloženi od strane tužiteljice govore u prilog njenim navodima, ali sud ne može temeljiti svoju odluku samo na iskazima tužiteljice i svjedoka, pa u situaciji kada tužiteljica nije pravovremeno dostavila dokaze u vidu pisane dokumentacije koja potvrđuje njene navode, to sud ne može prihvatiti njen tužbeni zahtjev kao osnovan.

18. Slijedom svega navedenog, valjalo je odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice kao neosnovan, pa je odlučeno kao u izreci.

19. Odluka o parničnom trošku nije donesena budući da tužiteljica nije uspjela u postupku, a privremeni zastupnik nije popisao trošak postupka.

U Splitu 12. lipnja 2026.

SUTKINJA

Andreja Mikelić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri primjerka, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

- pun. tužiteljice,
- privremenom zastupniku tuženika,
- u spis.

Broj zapisa: **9-30889-5c69a**

Kontrolni broj: **02065-691bb-5c5f5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.